

Publicerad 2009-10-05 05:58 av L Patrik W Johansson

Dikter 1831-1839 i nyöversättning Bilden: Illustration av W.Heath Robinson (1872-1944) (13 tidigare Poe dikter från boken "Poe's Poems" finns översatta 2003 & 2005)

XV. Nisdalen (Orosdalen) (E.A. Poe)

~¤~

I fjärran — i fjärran —
I fjärran — så långt åtminstone
Ligger denna dalgång likt dagens skära
I nedan inom det gyllene Österlandet —
Alla ljuva ting — varför är de, ja
Alla och envar, alltför långt borta, aldrig nära?

Dalen där kallas för Nis:
Och en Syrisk legend där också finns
Där i trakten vilken Tiden haver sagt
Icke skola uttolkas:
Något om Satan med kastspjutet
Någonting om änglavingar —
Mycket om ett hjärta brustet —
Och som enbart om olyckliga ting var:
Men “Nisdalen” i sin bästa dager
Står för “Orosdalen.”

En gång så log den dock i sin stilla håla
Där människor nu sig ej längre uppehålla,
Då de dragit ut i krig —
Och stjärnorna, de mystiska som sken listigt,
Med ansikten så meningsfulla,
Över de obevakade blommorna sig där luta,
Eller solstrålen drypande röd där
Gen' höga tulpaner på höjden,
Blev senare blekare då fallen
Uppå den tysta Affodillen.

Var besökare skall nu förtälja
Att inget där var i vila:
Ingenting förutom de vindar som där ruvade
Över den förtrollande ensligheten okuvade,
Förutom de vindar med vingspetsar hopfällda
Som slumrade över dessa dalgångsvärldar
Ingen vind i Himlen, och skåden! träden

Rullar som haven likt, från bris i Nordanväder,
Runt omkring de stormiga Hebrider —
Ingen vind i Himlen, men molnen sväva dock fria,
Hör så prasslandet det evinnerliga,
Gen' de skräckfyllda himlar,
Rullande ned, likt ett vattenfall,
Över horisontens eldiga skyddsvall —
Och Helen, som ditt mänskliga öga,
Lågt hopkrupen uppå Jorden, somliga violer ligga,
Och, närmare Himlen, några liljor vaja
Fanlikt som ett baner, ovan graven där svaja.
Och en i sänder, från sina höga toppar
Den eviga daggen faller ned i droppar,
Ack, en i sänder, ned från stjälk och grenar
Den eviga daggen komma ned som ädelstenar!

(Edgar Allan Poe 1831)

LPWJ svensk version 05 Okt 09

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren L Patrik W Johansson med Poeter.se id #26710 innehar upphovsrätten